

100.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Rumunským, týkající se dvojího zdanění v oboru dávek pozůstalostních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ RUMUNSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA

SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM:

Convention

entre la République Tchecoslovaque et le Royaume de Roumanie relative à la double imposition dans le domaine des droits de succession.

Le Président de la République Tchecoslovaque et Sa Majesté le Roi de Roumanie, animés du désir d'éviter les inconvénients dérivant de la double imposition dans le domaine des droits de succession,

Ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires respectifs, savoir:

Le Président de la République Tchecoslovaque:

M. Jan Šeba,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Tchecoslovaque à Bucarest;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Savel Radulesco,

Sous-Secrétaire d'Etat au Ministère Royal des Affaires Etrangères;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1er.

La présente Convention tend à éviter aux contribuables des Etats contractants la double imposition en matière de droits de succession.

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Rumunským, týkající se dvojího zdanění v oboru dávek pozůstalostních.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Rumunský, vedeni snahou zabrániti nesrovnalostem pochodícím z dvojího zdanění v oboru dávek pozůstalostních, rozhodli se, že sjednají úmluvu za tím účelem a jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

p. Jana Šebu,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra republiky Československé v Bukurešti;

Jeho Veličenstvo král Rumunský:

p. Savela Radulesco,

státního podtajemníka v královském ministerstvu zahraničních věcí,

kteří, vyměnívše si své plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Tato úmluva snaží se zabrániti dvojímu zdanění poplatníků smluvních států v oboru dávek pozůstalostních.

Sont considérés comme droits de succession au sens de cette Convention:

Les impôts qui, aux termes des dispositions légales ou des prescriptions qui les remplacent ou qui viendraient à les remplacer, sont perçus pour des transferts de biens à la suite de décès.

Article 2.

I. Les impôts sur les successions seront établis par l'Etat du domicile sur l'intégralité des biens laissés par le défunt — y compris ceux situés à l'étranger — et ils seront perçus par ledit Etat sauf les exceptions prévues à l'article 3.

II. L'Etat du domicile du défunt est celui où le défunt avait, au moment de sa mort, fixé sa résidence avec l'intention manifeste de l'y maintenir.

III. S'il a un domicile dans chacun des deux Etats ou à défaut de domicile dans un des deux Etats au sens du IIème alinéa, l'Etat dont le défunt était ressortissant est considéré comme Etat du domicile.

IV. Si enfin le défunt était au moment de sa mort, ressortissant des deux Etats et si on ne peut établir son domicile dans ce cas les administrations compétentes se mettront d'accord.

Article 3.

Les biens immobiliers y compris les accessoires faisant partie de la succession d'un ressortissant d'un des deux Etats contractants, ne seront soumis aux droits de succession que dans l'Etat où sont situés lesdits biens.

Les droits auxquels s'appliquent les prescriptions relatives aux biens-fonds, les droits d'usage des biens immobiliers, ainsi que les droits garantis par des biens immobiliers ou grevant lesdits biens, doivent être assimilés aux biens immobiliers.

La question de savoir si un objet doit être considéré comme immobilier sera tranchée d'après la législation de l'Etat dans lequel l'objet en question est situé.

Pour déterminer ce qu'il faut entendre par accessoires, il faut se conformer au droit de l'Etat dans lequel se trouve le bien immobilier.

Article 4.

Les dettes qui grèvent les biens visés à l'article 3 ou qui sont garanties par lesdits biens sont mises à la charge de ces biens.

Les autres dettes seront imputées sur les biens visés à l'article 2, le cas échéant proportionnellement à la valeur de la masse succes-

szostalostními dávkami ve smyslu této úmluvy se rozumějí:

Dávky, které se podle znění zákonných ustanovení nebo předpisů, které na jejich místo nastoupily nebo nastoupí, vybírají z majetkových převodů následkem úmrtí.

Článek 2.

I. Pozůstalostní dávky budou stanoveny státem bydliště zesnulého z úhrnu jmění jím zanechaného — včetně toho, které leží v cizině — a budou vybrány řečeným státem s výjimkami stanovenými v článku 3.

II. Státem bydliště zesnulého je ten stát, kde zesnulý v okamžiku své smrti měl své sídlo se zřejmým úmyslem je tam podržeti.

III. Má-li bydliště v každém z obou států nebo postrádá-li v jednom z obou států bydliště ve smyslu II odstavce, pokládá se stát, jehož příslušníkem zesnulý byl, za stát bydliště.

IV. Byl-li konečně zesnulý v okamžiku své smrti příslušníkem obou států a nelze-li zjistiti jeho bydliště, dohodnou se povolane úřady.

Článek 3.

Nemovitě jmění včetně příslušenství, které je částí pozůstalosti příslušníka jednoho z obou smluvních států, bude podrobena pozůstalostním dávkám jen v tom státě, ve kterém řečené jmění leží.

Práva, pro něž platí předpisy vztahující se na pozemky, práva požitečná na jmění nemovitém, jakož i práva, která jsou zajištěna na jmění nemovitém nebo řečené jmění zatěžují, buďtež postavena na roveň jmění nemovitému.

Otázka, zda má býti nějaký předmět pokládán za nemovitost, bude rozhodnuta podle zákonů státu, ve kterém předmět ten leží.

Co se má pokládati za příslušenství, určuje se podle práva státu, ve kterém se nalézá jmění nemovitě.

Článek 4.

Dluhy, které zatěžují jmění označené v článku 3, nebo které jsou zajištěny na řečeném jmění, počítají se k tíži tohoto jmění.

Jinaké dluhy odečtou se od jmění označeného v článku 2, případně v poměru k hodnotě pozůstalostní podstaty, nalézající se na území

sorale se trouvant sur le territoire de chacun des deux Etats; seule la fraction qui pourrait encore rester sans couverture sera retranchée de la même manière, des biens visés à l'article 3.

Article 5.

En ce qui concerne les legs qui ne portent pas sur un objet déterminé ou sur des droits concernant un objet déterminé seront, en premier lieu, mis à la charge des biens visés à l'article 2 et, seulement au cas où ces biens ne suffiraient pas, à la charge de biens énumérés à l'article 3.

Si les biens appartenant à une succession mentionnée à l'article 2 ou 3 sont situés dans les deux Etats, les legs seront prélevés sur ces biens proportionnellement à la valeur des parties de la masse qui se trouve sur le territoire de chacun des deux Etats.

Article 6.

Si un différend surgit entre les Etats contractants au sujet de l'interprétation ou de l'application des dispositions de la présente Convention, et si ce différend ne peut être réglé, soit directement entre les Etats, soit par la voie de tout autre moyen de règlement amiable, ce différend sera soumis, à tout organisme technique que le Comité Fiscal de la Société des Nations pourra désigner à cet effet. Cet organisme formulera un avis après avoir entendu les parties et, au besoin, les avoir réunies. Ledit avis sera obligatoire et sans appel pour les Etats Contractants.

La procédure ouverte devant l'organisme visé ci-dessus, ou l'avis formulé par lui, n'entraîneront en aucun cas la suspension de la mesure qui fait l'objet du litige.

Article 7.

La présente Convention sera ratifiée et l'échange des ratifications aura lieu à Praha dans le plus bref délai.

L'entrée en vigueur se fera dans un délai de trois mois à compter de la date de l'échange des ratifications.

La présente Convention cessera ses effets trois mois après la dénonciation de l'une des Hautes Parties Contractantes.

Fait en double à Bucarest, le 20 Juin 1934.

L. S. JAN ŠEBA m. p.

L. S. SAVEL RADULESCO m. p.

každého z obou států; jen zlomek, který by ještě mohl zůstatí bez úhrady, srazí se stejným způsobem ze jmění označeného v článku 3.

Článek 5.

Odkazy, které se netýkají určitého předmětu nebo práv na určitém předmětu, budou především počítány k tíži jmění označeného v článku 2 a toliko v případě, kdyby toto jmění nestačilo, k tíži jmění vypočítaného v článku 3.

Leží-li jmění, náležející do pozůstalosti uvedené v článku 2 nebo 3 v obou státech, budou odkazy rozděleny na toto jmění v poměru k hodnotě částí podstaty, jež se nalézají na území každého z obou států.

Článek 6.

Dojde-li ku sporu mezi smluvními státy o výklad nebo použití ustanovení této úmluvy a nebude-li lze tento spor urovnati ať přímo mezi státy nebo jakýmkoli jiným způsobem přátelského narovnání, bude tento spor předložen kterémukoli technickému organismu, který k tomu cíli bude moci určití fiskální komitét Společnosti národů. Tento organismus projeví svůj náhled slyšev strany a v případě potřeby s nimi pojednav. Tento náhled bude závazný a neodvolatelný pro smluvní státy.

Zahájené řízení před výše označeným organismem nebo náhled tímto projevový nebudou mít v žádném případě za následek odklad opatření, které je předmětem sporu.

Článek 7.

Tato úmluva bude ratifikována a výměna ratifikačních listin se provede v Praze ve lhůtě co nejkratší.

Vstoupí v platnost za tři měsíce počítajíc ode dne výměny ratifikačních listin.

Tato úmluva pozbude své účinnosti za tři měsíce po výpovědi jednou z vysokých smluvních stran.

Dáno dvojmo v Bukurešti dne 20. června 1934.

L. S. JAN ŠEBA v. r.

L. S. SAVEL RADULESCO v. r.

Protocole final.

Pour le calcul de l'impôt, chacune des Hautes Parties Contractantes appliquera le taux afférant à l'intégralité de la part héréditaire imposable, conformément aux lois respectives en vigueur, sans égard si les biens qui la composent sont situés dans l'un ou dans l'autre Etat.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliqueront qu'aux décès qui ont eu lieu après l'échange des ratifications de la présente Convention.

JAN ŠEBA m. p.

SAVEL RADULESCO m. p.

Závěrečný protokol.

Pro výpočet dávky použije každá z vysokých smluvních Stran sazby připadající z celku na část dědickou podrobenou dávce podle příslušných platných zákonů — bez ohledu na to, zda jmění, které je tvoří, leží v jednom nebo v druhém státě.

Ustanovení této úmluvy se vztahují jen na úmrtí, která nastala po výměně ratifikačních listin této úmluvy.

JAN ŠEBA v. r.

SAVEL RADULESCO v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 22. ÚNORA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

PŘEDSEDA VLÁDY,
MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. HODŽA v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 26. února 1936 a že podle čl. 7 vstoupí úmluva se závěrečným protokolem v účinnost za tři měsíce ode dne výměny ratifikací, t. j. 26. května 1936.

Dr. Krofta v. r.